чаўся з геаметрычным, адметны ўплыў маньерызму (вырабы канца 16—1-й пал. 17 ст.), барока (сярэдзіна — 2-я пал. 17 ст.). Некат. кафлі датаваныя. Кафлю канца 17 — пач. 18 ст. часта аздаблялі т. зв. дывановым арнаментам, рэльефнымі выявамі. Кафля канца 18—19 ст. мае гладкую вонкавую пласціну, пакрытую пераважна зялёнай палівай. У канцы 19 — пач. 20 ст. паверхню вонкавай пласціны аздаблялі складаным рэльефным малюнкам.

Літ.: Володько Р. Ф. Белорусские изразцы.— Мн., 1978; Трусаў А. А., Чарняўскі І. М., Кукуня В. Р. Архітэктурна-археалагічныя даследаванні гістарычнага цэнтра Магілёва.— Весці АН БССР. Сер. грамад. навук, 1983, № 5.

А. А. Трусаў, І. М. Чарняўскі.

МАГІЛЁЎСКАЯ КЕРА́МІКА, традыцыйныя вырабы мясцовых рамеснікаў канца 15 — пач. 20 ст.: посуд, цацкі і інш. прадметы хатняга

Магілёўская кераміка. Збан. 17—18 ст. (злева); свяцільні. 18—19 ст. (уверсе справа); посуд. 17—18 ст.

ўжытку. Гаршкі з прамой шыйкай і касым ці закругленым краем венчыка, макотры ў канцы 15—16 ст. аздаблялі хвалістым арнаментам ці наколкамі, насечкамі. Традыцыі арнаментацыі непаліваных гаршкоў захоўваліся да 17—18 ст. З 16 ст. пашырылася вытворчасць паліванай і чорназадымленай керамікі. У 17—18 ст. выраблялі гаршкі, кубкі, куфлі, міскі, паўміскі, збаны, макотры, глякі, талеркі. Паліваны посуд (міскі і талеркі) упрыгожвалі арнаментам у выглядзе кругоў і кветак, збаны з вял. ручкай — адбіткам пальцаў на яе краях і арнаментам у выглядзе наляпных кветак на плечуках, куфлі аздаблялі выявамі гар. герба і пакрывалі зялёнай палівай. У 2-й пал. 17—18 ст. выраблялі посуд (талеркі, збаны), аздоблены ангобнаю размалёўкаю (геам. і раслінны арнамент). Выраблялі таксама кафлю (гл. *Магілёўская кафля*), дзіцячы посуд (кубачкі, талерачкі), падсвечнікі, рукамыйнікі, цэглу-пальчатку, непаліваную (плоскую і паўцыркульную) і паліваную зялёную дахоўку, магчыма, чорназадымленыя і паліваныя люлькі. Некаторыя віды посуду вывозіліся на продаж у Расію. Вырабы М. к. захоўваюцца ў Магілёўскім абл. краязнаўчым музеі.

А. А. Трусаў, Н. І. Здановіч.

МАГІЛЁЎСКАЯ МІКАЛА́ЕЎСКАЯ ЦАРКВА́, помнік архітэктуры 2-й пал. 17 ст. Пабудавана ў 1669—72 у Магілёве ў стылі барока, воддаль ад цэнтра ў нізкай пойме Дняпра. Пашкоджана ў час пажару 1708.

Мураваная 3-нефавая, 3-апсідная крыжова-купальная базіліка з 8-гранным светлавым барабанам і цыбулепадобным купалам на сяродкрыжжы. Гал. фасад, вырашаны ў выглядзе вузкага аб'ёму, далучанага да цэнтр. нефа, падзелены карнізамі на 3 ярусы і завершаны 2 вежамі з фігурным франтонам паміж імі. Верхнія ярусы ўпрыгожаны

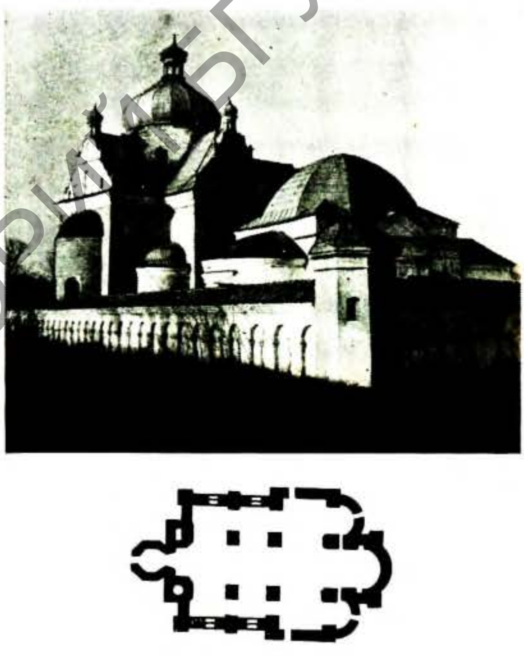

Магілёўская Мікалаеўская царква. Выгляд з боку апсіды і план.

Магілёўская кафля (злева направа): 17 ст., канца 17 — пач. 18 ст., канца 19 — пач. 20 ст.

РЭПАЗІТОРЫЙ БДУ